

ПЕНЗИОНЕРСКИ виџици

НОВА МАКЕДОНИЈА

Број 22,
Четврток,
14.11.2013

СЗПМ

Сојуз на здруженијата
на пензионерите
на Македонија

„ЈАЗИЧЕН АГОЛ 2“ - НОВА КНИГА ОД БЛАГОЈА ИВЧЕСКИ

Нашиот јазик е нашиот идентитет

Кирил Ристески

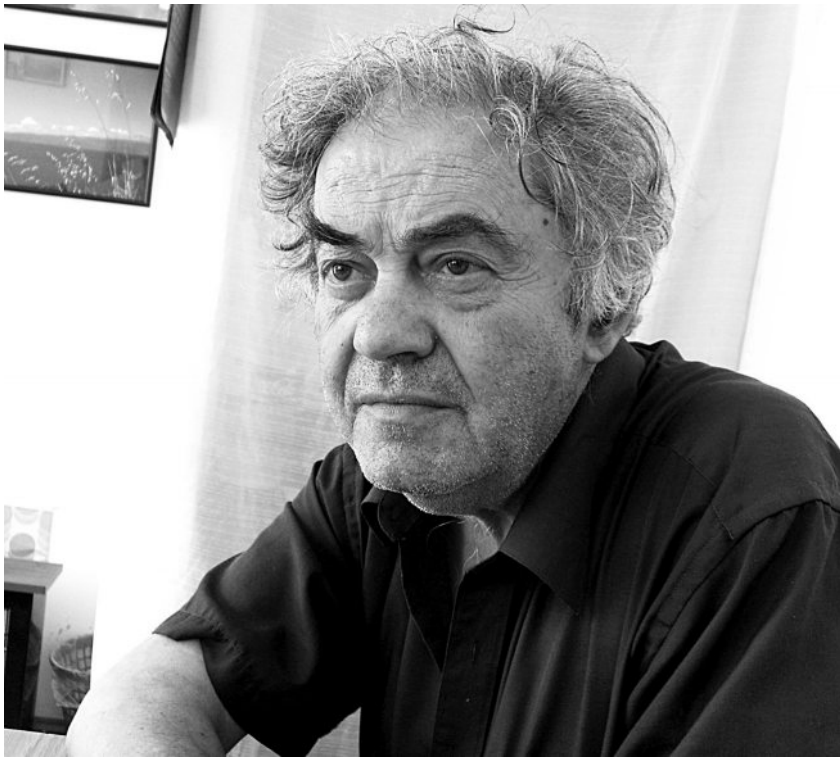
Седумдесет и петгодишниот пензиониран актер Благоја Ивчески од Прилеп постојано се грижи за правилната употреба на македонскиот литературен јазик. Нему, како што често вели, му пречат грешките што секојдневно ги прават колегите-новинари преку електронските и печатените медиуми, но и јазичните грешки што се прават на јавни места, во јавните институции, во локалната самоуправа, во парламентот итн. Ивчески на карактеристично негов начин ги критикува оние што не го почитуваат сопствениот јазик, пишувајќи за нив во рубриката „Јазичен агол“, во прилепскиот неделник „Зенит“.

Пред три години беше промовирана неговата книга „Јазичен агол 1“, а деновиве во прилепската градска библиотека беше промовиран новиот „Јазичен агол 2“, во издание на „Зенит“. Промотор на книгата беше проф. д-р. Љупчо Печијарески.

Зошто Ивчески е преокупиран со грижата за чистотата на македонскиот литературен јазик?

ЈАЗИКОТ Е ОБВРСКА НА СЕКОЈ ЧОВЕК ШТО ДРЖИ ДО СЕБЕ

- Јазикот не е професија, тој е обврска на секој човек што држи до себе, затоа што секој од нас е претставник на македонската нација. Јас сум Македонец, мојот јазик е македонски и сакам да го владеам добро и правилно и да им препорачам на сите да го владеат добро. Нашиот јазик е нашиот идентитет, а идентитетот не се брани со викање: „Македонија, Македонија и ние сме Македонци“, туку со дејствување како Македонци. Идентитетот се брани со правилната при-

мена на јазикот, а не со голо и празно декларирање - вели Ивчески.

Тој смета дека она што го пишува, на определен начин помага во таа смисла.

- Доказ за тоа е што повеќе читатели се интересираат, прашуваат, па дури и се заблагодаруваат за некои работи што дотогаш не ги знаеле, а сега им станале јасни. Македонскиот јазик е најдоцна кодифициран од балканските јазици, а ние граничиме и со земји што имаат мошне слични јазици на нашиот. Влијанието на тие јазици е големо, а нашиот отпор да го зачуваме нашето е мошне мал. Помодарството што сега владее со употребата на многу англиски зборови (имиња) е исто така опасна работа. Затоа

ние треба да бидеме повнимателни од другите соседи, бидејќи тие ги немаат истите проблеми како и ние - вели тој.

Авторот во двете книги, „Јазичен агол 1 и 2“, објавува по 100 укажувања на грешките во јазикот, кои катанеделно ги објавуваше четири години во прилепскиот неделник „Зенит“. Сега тој веќе се подготвува за трета книга, има собрано, средено и напишано уште 40 други наши јазични грешки.

ВО ЗАШТИТНИЧКА МИСИЈА ПОВЕЌЕ ОД ПЕТ ДЕЦЕНИИ

- Ако народот, граѓаните, а особено медиумите, престанат да прават

грешки, не ќе има што да се пишува. Така ќе нема што да се открива, да се регистрира и да се посочува на грешките што секојдневно ги правиме сите ние - укажува Благоја Ивчески.

Тој од 2002 година е пензионер, а дотогаш беше активен артист, режисер и директор на прилепскиот театар „Војдан Чернодрински“. Има режирено над 20 претстави за млади, има преведено повеќе од 25 драми од српски и од бугарски јазик за потребите на театарот. Двапати е наградуван за актерски остварувања, добитник е на Третономевриската награда што ја доделува Советот на општината Прилеп. Во 2008 година го доби највисокото признање за животно дело, што му го додели

Јазикот не е професија, тој е обврска на секој човек што држи до себе.

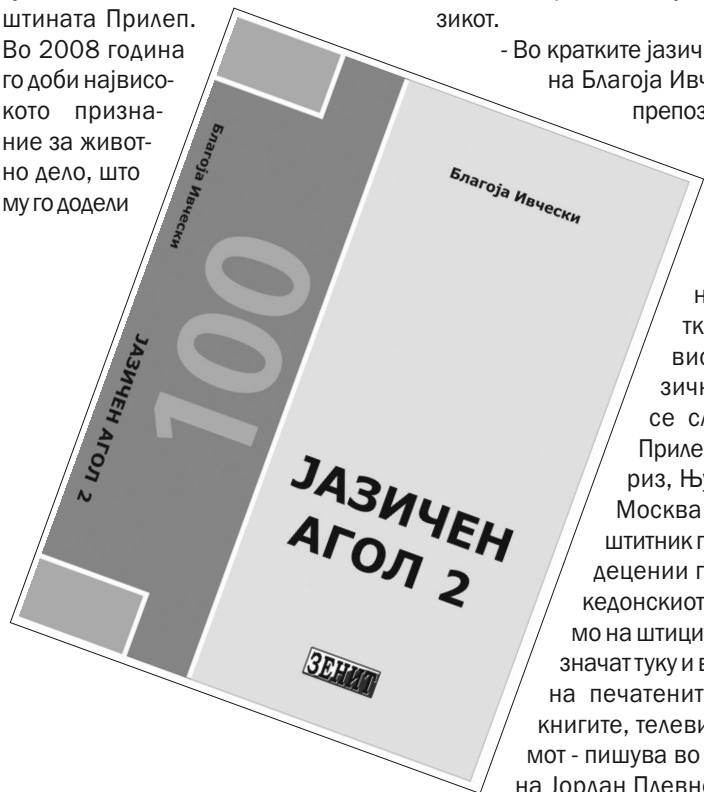
Јас сум Македонец, мојот јазик е македонски и сакам да го владеам добро и правилно и да им препорачам на сите да го владеат добро, вели авторот

книги за јазикот по неговата прва „Секавања до деветтата“, всушност, се дополнета граматика, учебник за сите нас за правилната употреба на јазикот.

- Во кратките јазични приказни на Благоја Ивчески ние ги препознаваме сите

големи и минашта јазикот го имаат прогласено за своја татковина, независимо дали јазичните грешки се случуваат во Прилеп, Скопје, Париз, Њујорк или во Москва. Актерот-заштитник повеќе од пет децении го брани македонскиот јазик, не само на штиците што живот значат туку и во реалноста на печатените медиуми, книгите, телевизијата, филмот - пишува во рецензијата на Јордан Плевнеш за „Јазичен агол 2“.

Ивчески со својата мисија шета низ градините на македонскиот јазик и го отстранува плевелот.

македонскиот театарски фестивал „Војдан Чернодрински“.

Нему постојана грижа му е чистотата на македонскиот јазик. Овие две

ПЕНЗИОНЕРСКИ СПОРТСКИ ИГРИ „КАРПОШ 2013“

Дружење низ спортски натпревари

Организирањето пензионерски спортски натпревари во општината Карпош стана традиционална активност, која оваа година беше реализирана на 23 октомври од советот на општината. На спортското поле, на фудбалското игралиште на ФК Алумина, се сретнаа осумдесетина натпреварувачи-пензионери од двете здруженија во општината - ЗП Карпош и ЗП Тафталици. Оваа мини-олимпијада на пензионерите ја следеа голем број членови од здруженијата и граѓани од општината Карпош.

Спортските игри ги отвори претставникот на општината Карпош Патрик Поповски, кој го истакна

значењето на оваа спортска манифестација на пензионерите како придонес во јакнењето на здравјето на учесниците и како шанса за рекреација и за дружење на припадниците на третата животна доба. Тој ги соопшти и дисциплините во кои се натпреваруваа најдобрите спортисти од двете здруженија, а воедно раководеше со организацијата и реализацијата на игрите.

Пензионерите-спортисти од оваа општина си ги одмерија силите во шест спортски дисциплини, и тоа: пикадо, шах, трчање, фрлање гуле и тегнење јаже, во машка и во женска конкуренција и скок од место - во машка конкуренција.

Натпреварувачите покажаа максимална подготвеност и желба за подобри резултати, но победија најподготвените и најупорните. Учесниците од здружението што го носат името на општината ги освоија првите места во дисциплините: пикадо, во двете категории, во трчање на 60 метри - жени, тегнење јаже - во двете категории и во фрлање гуле, во женска конкуренција.

Средбата мина во примерна организација и ферплеј-натпревар на учесниците, а убавото време беше создадено за пријатно расположение и за дружење на сите присутни.

М.Д.

Пензионерите-спортисти си ги одмерија силите во шест спортски дисциплини: пикадо, шах, трчање, фрлање гуле и тегнење јаже, во машка и во женска конкуренција и скок од место - во машка конкуренција

ЗП-ОХРИД И ДЕБРЦА

Традиционална меѓугенерациска средба

К.Спасески

На 28 октомври 2013 година разгранокот Горна Влашка Маала од ЗП-Охрид и Дебрца ја одржа третата традиционална средба на пензионери со учениците од ОУ „Христо Узунов“, на која присуствуваа и претставници од локалната самоуправа и соседните разграноци.

Добредојде на учесниците им посака новоизбраниот претседател на разгранокот Слободан Пупиноски, кој ги запозна присутните со активностите што ги организираат пензионерите во областа на културното и спортско-рекреативното живеење. Претседателот на ИО на ЗП-Охрид и Дебрца, Ѓорѓи Трпчески, ја поздрави иницијативата за организирање вакви меѓугенерациски средби и во другите разграноци, за младите да се запознаат со улогата на пензионерите, од кои можат многу да научат и да црпат мудрост и искуство за справување со предизвиците на животот.

Јадранка Здравеска-Василеска, членка на советот на општината Охрид, во поздравниот збор упати честитки за организацијата на средба-

та од името на градоначалникот д-р Никола Бакрачески и истакна дека локалната самоуправа и натаму ќе дава помош и поддршка во остварувањето на активностите на пензионерите. Директорот на училиштето „Христо Узунов“, Тони Симоноски, изрази задоволство што сите три средби се одржуваат во ова училиште и вети дека секогаш ќе помага во рамките на можностите, а најави и обезбедување просторни услови за активностите на пензионерите од разграноците што гравитираат кон Горна Влашка Маала. Во знак на досегашната успешна соработка со училиштето, претседателот на ИО на ЗП-Охрид и Дебрца, Ѓорѓи Трпчески, им врачи признанија на директорот Тони Симоноски, на професорката Вера Булоска и на досегашниот почесен претседател на разгранокот Димче Стојкоски-Лепаиот. Средбата заврши со меѓусебно дружење, а беше проследена со интересни точки за бабите и за дедовците и со настап на училишниот хор, под раководство на професорката Вера Булоска, на ансамблот „Деспина“ и на солистите Кира Гуческа и Велика Настоска.

СВЕЧЕНА СЕДНИЦА НА ИО НА ЗП „СОЛИДАРНОСТ“-АЕРОДРОМ

Признание за претседателот

М.Димовски

Извршниот одбор на ЗП „Солидарност“-Аеродром на 29 октомври 2013 година, во клубот „Јане Сандански“, одржа свечена седница, на која присуствуваа претседателот на СЗПМ, Драги Арѓировски, и

потпретседателот на собрание Бесник Поцеста, како и претседателот на собрание на здружението Стамен Филипов. Претседателот на извршниот одбор Димитрија Богатиноски во почетокот ги поздрави гостите и го нагласи значењето на оваа седница од аспект на сог-

ледувањето на работата и резултатите на здружението во претходниот период, со посебен акцент на оддавањето признание на членот на нивното собрание и претседател на СЗПМ, Драги Арѓировски, за наградата „11 Октомври“ за животно дело, која ја доби на Денот на воста-

Програмските активности на ЗП „Солидарност“

СРЕДБА СО АРИФ БЕКИР, ПРЕТСЕДАТЕЛ НА ИО ПРИ ЗП-ШУТО ОРИЗАРИ

Реализирано повеќе од план

Васил Пачемски

Во 2008 година, одвојувајќи се од ЗП-Чаир, каде што беа како огранок, пензионерите од општината Шуто Оризари формираа свое здружение. Повеќето членови на здружението се од ромска, а мал број се од другите националности и етнички заедници. Здружението почна со работа со 380 члена, а денес бројката изнесува 1.300, но секојдневно доаѓаат и се зачленуваат нови пензионери, со што бројот постојано се зголемува.

Како функционира ЗП-Шуто Оризари од формирањето до денес?

- Во целиот период откако постои здружението успешно се реализирани сите планирани активности, зацртани во донесените одлуки на собрание, извршениот одбор и комисиите. Мојам да речам дека планираното дури го имаме и натфрлено. Имаме одржано повеќе седници, што резултира со навремено реализирање на сите програмски задачи. Најголем дел од активностите ги реализираме преку комисиите. Уческуваме на регионалните и на републичките спортски натпревари, на Ревии на песни, музика и игри, имавме по-

сети на културни и историски места, организираме екскурзии, а тука се и хуманитарните активности. Особено сакам да ја истакнам партиципацијата за користење одмор и рекреација во нашите бањи. Еднаш месечно организираме мерење притисок и шеќер во крвта, а организираме и здравствена едукација за пензионерите. За своите активности здружението редовно ги информира своите членови преку локалните телевизии и весникот „Пензионер плус“.

Какви се вашите согледувања и како се остварува соработката на вашето здружение со локалната самоуправа?

- Со локалната самоуправа имаме одлична соработка. Градоначалникот Елвис Бајрам има целосно разбирање кон оваа популација и настојува на секој начин да ни помогне, и покрај слабата финансиска состојба на општината, со желба пензионерите да имаат достоинствено место, какво што заслужуваат, односно подобрување на квалитетот на животот. Благодарение на градоначалникот ги заживеавме просториите каде што е сместено здружението. Таму пензионерите се дружат и ги минуваат своите пензионерски денови. Исто така, секогаш сме вклучени во сите општински

Т на СЗПМ

нието на македонскиот народ.

Работниот дел од седницата помина во конструктивна расправа по точките од дневниот ред, при што беа донесени значајни одлуки по одредени прашања од областа на дејствувањето на здружението и беше заклучено дека програмските

Претседателот Аргировски ја смета наградата „11 Октомври“ како признание за сите членови од сојузот, а особено за оние од базата на која ѝ припаѓа, бидејќи без нивната поддршка не би било можно да се постигне овој успех

активности редовно и успешно се реализираат. Вклучувајќи се во дискусијата, потпретседателот на собранието на СЗПМ Бесник Поцеста му оддаде признание на здружението за успешното дејствување, а особено го пофали раководството за примерната организација и за конструктивното водење на седницата, нагласувајќи дека ќе замине од оваа седница побогат со нови знаења и искуства што ќе му користат во практиката.

Свечениот дел од седницата претседателот Богатиноски го почна со искажување задоволство и чест на сите припадници на здружението што добитник на највисоката државна награда „11 Октомври“ е претседателот Драги Аргировски, токму од нивното здружение и, честитајќи му ја наградата во име на сите членови, тој му оддаде посебно признание.

Пријатно изненаден од ваквиот гест, претседателот Аргировски им се заблагодари на организаторите и искажа пофални зборови за напредокот на здружението во сите области на дејствувањето. Тој рече дека наградата ја смета како признание за сите членови од сојузот, а особено за оние од базата на која ѝ припаѓа, бидејќи без поддршката што ја има од членството не би можел да го постигне овој успех.

ност“ -Аеродром редовно и успешно се реализираат

ЗАРИ

Планираното

манифестации и прослави. На повеќе средби со градоначалникот го отворивме прашањето за изградба на дом за стари лица, отворање нови клубови, центри за дневен престој на старите лица и слично. Очекуваме општината да додели простор за изградба на таков дом. Во врска со ова, пред извесно време имавме средба со една меѓународна невладина организација, која финансира проекти во неразвиените општини.

Во редовите на пензионерите има квалитетни и работоспособни кадри. Дали вашето здружение има претставник во Советот на општината?

- Засега сè уште немаме, но во општината позитивно се гледа за вклучување неколку пензионери во некои комисији каде што се решаваат прашања што се од интерес на пензионерите.

Во февруари 2012 година го формиравте Активот на пензионерки. Како функционира тој?

- По иницијатива на неколку наши активистки, минатата година, по четири години од формирањето на ЗП-Шуто Оризари, го формиравме Активот на пензионерки. Основна цел е пензионерките да се дружат, да се забавуваат и своето слободно време заедно да го поминуваат. Преку своите тела и органи тие орга-

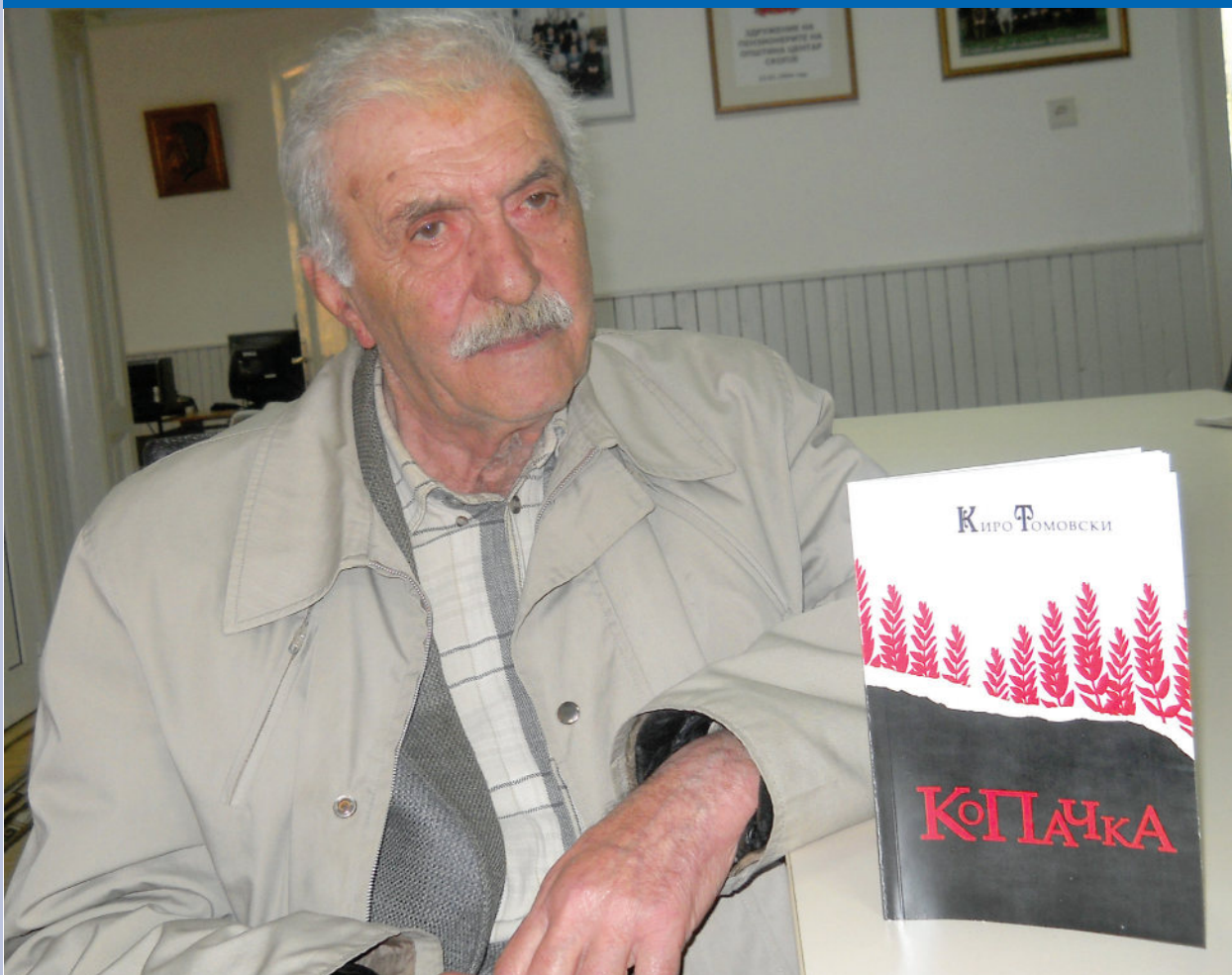
На повеќе средби со градоначалникот Елвис Бајрам го отворивме прашањето за изградба на дом за стари лица, но и за отворање нови клубови, центри за дневен престој на старите лица и слично. Очекуваме општината да додели локација за изградба на таков дом

низираат различни манифестации за да ја победат монотонијата, а се формирани и повеќе секции, кои многу добро функционираат.

Кои се вашите идни планови и активности што ги планирате во наредната година?

- Продолжуваме со активностите, пред сè тука ќе ги спомнам подготовките за републичките и регионалните спортски натпревари и ревији, учество на некои манифестации и натпревари од локален карактер, екскурзии, учество на манифестации што ги организира општината и друго. Заслужува да се спомне и нашето ангажирање за дружење со нашите сонародници надвор од Македонија, а се разбира и со здруженија од републиката.

ПРВА КНИГА НА ПЕНЗИОНЕРОТ КИРО ТОМОВСКИ

„Копачка“ со родољубиви пораки

Цветанка Илиева

Меѓу пензионерите има квалитетни личности од сите области и занимања, со богато животно искуство. Иако во пензија, тие и натаму со силна животна и работна енергија создаваат дела достоини за почит. Една таква личност деновиве запознавме во просториите на ЗП-Центар во Скопје, Киро Томовски, геодет во пензија. Требаше да му поставам само едно прашање, она што најчесто им се поставува на пензионерите, како му поминуваат пензионерските денови, па да почнат неговите приказни за професијата, за семејството, за емотивната поврзаност со писателот Кочо Рацин, за огромната љубов кон убаво пишаниот збор што ја носи во себе цели 64 години. И најпосле, за неговата поетска збирка „Копачка“, која е објавена во мај оваа година.

СИЛНИ МОТИВИ ЗА ПИШУВАЊЕ

Киро Томовски дваесет години е пензионер. Како геодет поголемиот дел од работниот век го минал во ГП „Гранит“, а преостанатиот во странство, во Сирија, Либија и во Ирак.

Го замолвивме да ни издвои нешто за својата професија, со што оставил трага во своето потесно и пошироко опкружување, нешто што особено го прави задоволен и среќен. Без двоумење ни рече дека тоа е електрификацијата на македонските села, особено на оние во кичевскиот крај, како и работата на отворањето на рудникот „Тајмиште“.

Доволно беше само да се спомне Кичево за веднаш да нè поврзе со неговото хоби, литературното творештво, како и со неговата штотуку објавена книга „Копачка“.

- Еден период не знаев што е, каде се наоѓа Копачка, сè додека службата не ме однесе во Кичево. Тогаш ја запознав оваа ретко убава област во западниот дел на Македонија и добив силни мотиви за пишување. Тоа беше периодот од 1961 до 1968 година, додека работев на тој терен. И, би рекол, уште тогаш ги создадов најголемиот дел песни од збирката

И во сите песни, насловени и ненасловени, поради што изнудуваат впечаток на поема, основната преокупација на авторот е родољубието, патриотизмот, блиското и искрено чувствување на корените и сочувство со долгите народни страдања низ времето

„Копачка“.

Убава приказна има и за излегувањето од печат на поетското дело „Копачка“ на Киро Томовски. На 24 мај оваа година Киро наполнил 80 години. Јубилејниот роденден тој го прославил со семејството и со пријателите во ресторан. Најубавиот подарок дошол од неговите две ќерки, како што од милост ги ословува со Марица и Бибушка, со нивните семејства, кои роденденот на својот татко и дедо му го честитале со отпечатената книга.

Луѓето што настојуваат своите внатрешни пориви и искрени чувства да ги искажат низ поетски говор заслужуваат целосна почит. Таков е примерот со Киро Томовски, кој со својата поезија полна со искреност и со топлина се вклучува во постојаниот дијалог со светот што нè опкружува, соопштувајќи му ги своите сопствени трауми, внатрешни вибрации, несоници, што произлегуваат од доживувањето, но и од различните животни околности низ кои се провлекувала судбината на Македонецот.

НАЈУБАВ ГЕОДЕТСКИ РАКОПИС

Уште во 1994 година, при читањето на поетскиот ракопис „Копачка“, двајцата врвни македонски писатели Видое Подгорец и Киро Донев изјавиле: „'Копачка' претставува еден своевиден дијалог со нашата подалечна и поблиска историја.

Дијалог низ стихови, низ внатрешниот ритам на чувствувањето, низ крвотокот на љубовта на поетот кон татковината. Зафаќајќи поважни настани и личности од македонската историја, поетот ги обработува во неколку циклуси 'Дијалог', 'Копачка' и 'Жетва'. И во сите песни, насловени и ненасловени, поради што изнудуваат впечаток на поема, основната преокупација на авторот е родољубието, патриотизмот, блиското и искрено чувствување на корените и сочувство со долгите народни страдања низ времето“.

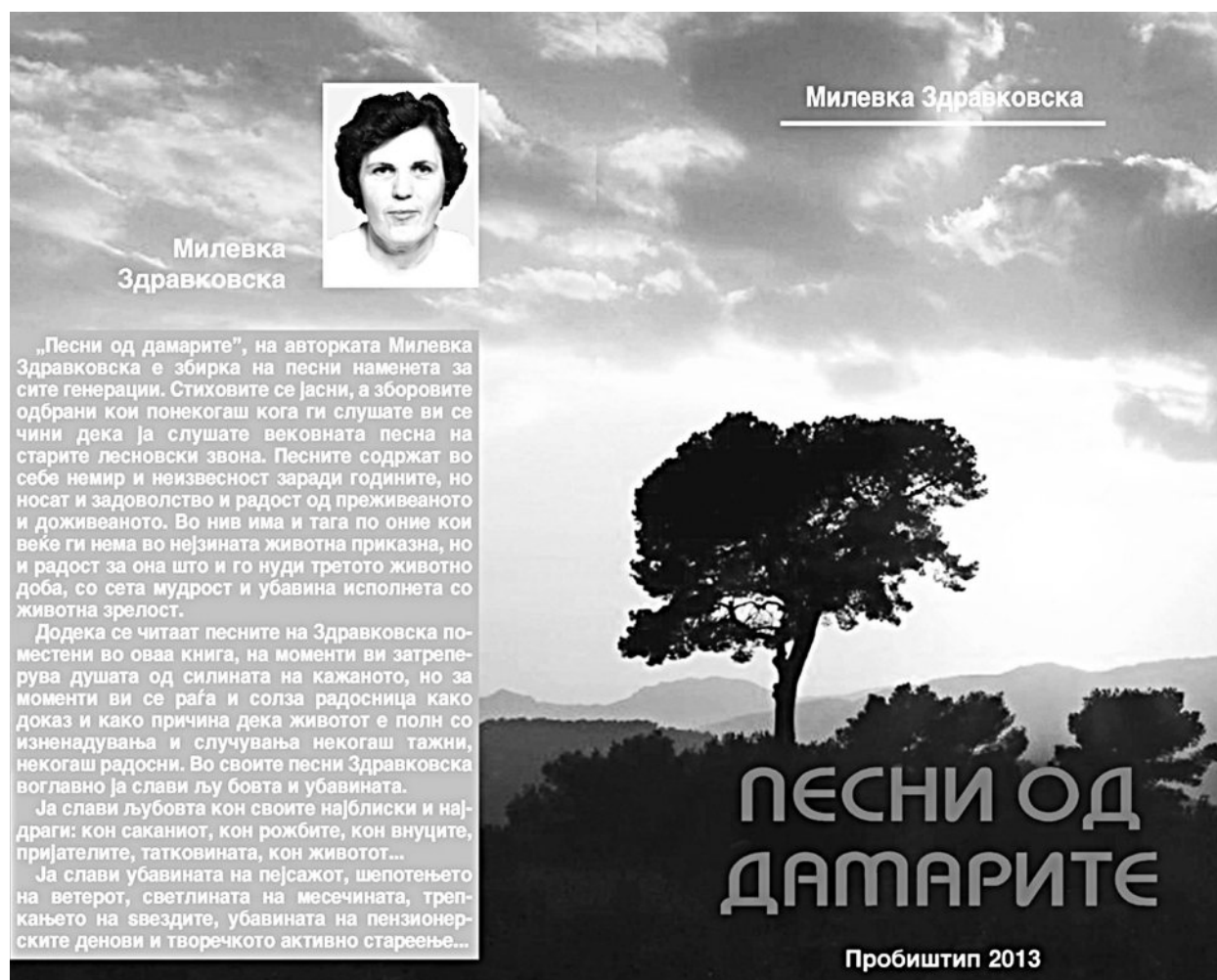
По читањето на оваа поетска збирка се добива впечаток дека целта на авторот не била да освојува некои високи естетски врвови, туку да ги истисне од себе сета горчина и незадоволство од минатото, како припадник на еден мал но горд народ, кој знае да го цени своето: историјата, традицијата, културата...

Кон овие кажувања ги додаваме и зборовите на неговите ќерки за нивниот татко и автор на книгата чие објавување тие го финансирале: „Ова мало парче поезија е само мал дел од многуте букви напишани со мастило, со најубав геодетски ракопис, накривени наредно, со мудри пораки затскриени меѓу редовите на секоја реченица“. Киро Томовски, како што споменавме, со должна почит ни говореше и за ликот и делото на Кочо Рацин. Меѓу другото, ни откри дека тој не бил нагав како што знаеме од историјата и дека како член на тогашното Југословенско друштво на писатели-работници, на литературните средби во 1961 год. Киро ѝ ветил на мајка му на Рацин дека ќе изгради споменик. Две години подоцна го изградил споменикот на Рацин на Лопушник, со сопствени средства и со мала помош на донатори.

Киро Томовски живее и создава опкружен од љубовта на своите ќерки и внуци, кои постојано го радуваат со факултетски дипломи и награди. Во таква атмосфера тој работи на создавањето на следната збирка поезија, со наслов „Ранета птица“, која планира да ја објави за околу шест месеци.

ПРОМОЦИЈА НА „ПЕСНИ ОД ДАМАРИТЕ“ ОД МИЛЕВКА ЗДРАВКОВСКА

Поетски слики на сеќавањата, чувствата, но и на немирите

„Песни од дамарите“, на авторката Милевка Здравковска е збирка на песни наменета за сите генерации. Стиховите се јасни, а зборовите одбрани кои понекогаш кога ги слушате ви се чини дека ја слушате вековната песна на старите лесновски звона. Песните содржат во себе немир и неизвесност заради годините, но носат и задоволство и радост од преживеаното и доживеаното. Во нив има и тага по оние кои веќе ги нема во нејзината животна приказна, но и радост за она што и го нуди третото животно доба, со сета мудрост и убавина исполнета со животна зрелост.

Додека се читаат песните на Здравковска поместени во оваа книга, на моменти ви затрепува душата од силната на кажаното, но за моменти ви се раѓа и солза радосница како доказ и како причина дека животот е полн со изненадувања и случувања некогаш тажни, некогаш радосни. Во своите песни Здравковска воглавно ја слави љубовта и убавината.

Ја слави љубовта кон своите најблиски и најдраги: кон саканиот, кон рожбите, кон внуците, пријателите, татковината, кон животот...

Ја слави убавината на пејсајот, шепотењето на ветерот, светлината на месечината, трепкањето на ѕвездите, убавината на пензионерските денови и творечкото активно стареење...

К. С. Андонова

Во убава и пријатна атмосфера со звуците на етно-оркестар и пејачка група, составена од ученици од основното училиште, а под раководство на нивниот професор Далибор Зафировски, почна промоцијата на стихозбирката „Песни од дамарите“ од Милевка

Здравковска, пензионерка од Пробиштип, активна општествена работничка и поранешна новинарка, а денес пензионерка што ја води Комисијата за културно-забавен живот на СЗПМ. Таа е еден од иницијаторите и организаторите на пензионерските Ревии на песна, музика и игри, која, заедно со сите здруженија, го чува кул-

турното богатство на Македонија и ги враќа од забрав песните, ората, традициите, обичаите...

ПЕСНИ СОЗДАДЕНИ ВО ТИШИНА

И покрај ангажираноста на тоа поле, Здравковска твори. Книгата „Песни од дамарите“ е нејзина прва поет-

ска книга. Во неа се поместени 45 песни, изнедрени од длабочината на душата, кои авторката со мудроста и зрелоста на третата доба ни ги нуди за да не израдува, но понекогаш и да предизвика солза во окото. Сите песни се поетски слики на сеќавањата, на чувствата, но и на немирите што Здравковска ги носи како скапоцени камчиња скриени во себе.

Многу од овие песни биле создани во тишина, во осама, кога сопатник и биле желбите и копнежите, но и болката, и тагата, и немирот. Во песните има и бои на виножито, и шум на ветки, и шепот на есенски лисја. Има топлина, радост, но и морници и студови. Сите стихови што се објавени во оваа книга на моменти личат на медаљон во кој се носат најмилите: децата, внуците, пријателите, но и љубовта кон животниот сопатник и кон секој што ја заслужува нејзината искрена љубов, љубов преточена во песните од дамарите. Песните на Здравковска, иако се создадени во различни временски периоди, звучат современо и актуелно, звучат така што можат да ги разберат читатели од сите генерации.

МНОГУ ЕМОЦИИ

Некои од песните ќе ги почувствувате како повик да ги слушнете звуците на лесновските звона и на песните и зурлите од многу пензионерски средби и дружења. И токму со тие пензионерски доживувања и пензионерски денови почнува книгата, но и промоцијата на која присуствуваа Станка Трајкова, секретар на СЗПМ, претставници на локалната самоуправа, поддржувачи на книгата, членови

Во книгата се поместени 45 песни, изнедрени од длабочината на душата, кои авторката со мудроста и зрелоста на третата доба ни ги нуди за да не израдува, но понекогаш и да предизвика солза во окото

на нејзиното семејство, претседатели на здруженија од Штип, Македонска Каменица, Свети Николе, Неготино, Кочани и од Злетово.

Најнапред присутните ги поздравиле и им посакаа добредојде претседателот на ЗП-Пробиштип, Груица Манасиев. Потоа на присутните им се обрати Станка Трајкова, секретар на СЗПМ.

Сојузот секогаш ќе ги поддржува и ќе ги поттикнува сите свои членови да творат и активно да живеат. Тоа треба да го прават и здруженијата. Доказ за корисноста од таквата поддршка е и овој собир, на кој уживаме и ѝ се поклонуваме на поезијата, на убавиот збор и мисла, кои не знаат за граници, вери и националности - рече Станка Трајкова.

Потоа беше прочитана рецензијата и две песни од книгата, кои со многу емоции, како таа да ги создала, ги прочита Александра Алексовска, долгогодишна другарка на Здравковска. Промоцијата беше празник за душата, а таква е и книгата „Песни од дамарите“.

ОДБЛИЗУ СО СТОЈАН ТРАЈКОВСКИ

Свирел на повеќе од 4.000 свадби

Татјана Антиќ

Стојан Трајковски, член на музичката секција при КУД „Гоко Симоновски“ и на комисијата за културно-уметнички самоделности на ЗП-Куманово, е извонреден кларинетист. Во основното музичко училиште „Панче Пешев“ завршил со највисоки оценки и оттогаш до денес звукот на кларинетот под неговата мајсторска рака никогаш не остава рамнодушен и чувствува дека не сакате да запре неговото свирење. Кога ќе го чујете тој милозвучен звук, магијата почнува да дејствува и за некое време сите ќе се изненадате од тоа што ви се случува. Чувствата ќе ја исполнат душата со невидени вибрации и ќе посакаат тоа да потрае што подолго.

Столе, како што сите го ословуваат, цели педесет и седум години е неразделен со кларинетот. Повеќе од четириесет години членува во КУД „Панче Пешев“ и десетина години во дувачкиот оркестар при КУД „Илинден“. Со музичките ансамбли на овие две познати кумановски културно-

Како вљубеник во кларинетот и неговиот звук, тој учествува и ужива во сите пензионерски проекти и манифестации

уметнички друштва пропатувал низ цела поранешна Југославија и во многу странски земји. Самиот тој смета дека треба да влезе во Гинисовата книга на рекорди, бидејќи свирел на повеќе од 4.000 свадбени веселби во Куманово и низ Македонија.

По пензионирањето Трајковски е член на КУД „Гоко Симоновски“. Тој е еден од водечките и најактивни членови на пензионерскиот оркестар. Покрај свирењето, тој прекрасно и пее, но не крие дека народните и староградските песни најмногу му лежат на душата. Како вљубеник во кларинетот и неговиот звук, тој учеству-

ва и ужива во сите пензионерски проекти и манифестации.

Вели дека ги сака концертните настани, кои публиката ја водат во некој друг свет, надвор од дневните случувања и проблеми. Тие претставуваат вистинско музичко-сценско доживување и целокупната концертна програма личи на колоритен водопад, од кој непречено извира нова програма со која се остварува контакт со публиката.

Сосема искрено и убедливо покажува дека музиката е негов свет и особено е задоволен што членовите на неговото потесно семејство се музички образовани. И денес, како пензионер, Стојан Трајковски е во одлична форма.

Никогаш не сум сакал да бидам друго освен да се дружам со музиката, да бидам музичар. Денес, како пензионер, задоволен сум што сум дел од пензионерскиот музички свет и понатаму ќе продолжам да свирам и да го забавувам мојот и животот на сите, а особено на пензионерите - вели Трајковски.

